

Titel: Bemærkninger, [GRUND] 137-0540

Citation: "Bemærkninger, [GRUND] 137-0540", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-textskapsel_137-shoot-wacc-1992_0005_137_GRUND_0540_p3_bP2_TB00015/facsimile.pdf
(tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig
brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret
(public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder
den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

5 a (mit mip
met mep
mæt mæp
mat map
~~Mat map~~)
)

5 b (mit mip
met mep
mæt mæp
mat map
mæt map)
)

5c (mit mip
met mep
mæt mæp
mat map
mæt map)
)

/ mip /

mep

mæp

me/Ap /

Ø 5a exemplificerer at map og mæp bruges som varianter ~~xxxxxxxxxx~~, ombytnings fremkalder ingen indholdsforskæl, 5b man har en mellemting mellem a og A, 5c man har noget tredje. -

Det er også her teoretisk muligt at regne med defektivering, og fx. sige at a/A/mangler foran p, og at ~~maazzez~~ a her ~~xxx~~ manifesteres som ~~æ~~ el. Af til 5a, som ~~a~~ i Øb og som ~~a~~ i ~~æ~~ men man kan sikkert ligeså godt vende det om, og sige at det er ~~/a/~~ der mangler. - Mens der altså i 4 a og 4b var en entydig substantbegrundelse for reduktionen, er der det ikke her. Det er det der er forskellen. ~~xxxx~~. Amerikanerne vælger her vilkaarlig en af mulighederne. Det er også det mest praktiske når man skal nruge analysen til at lave en ortografi. (men Pike mener vist at man i 5a skal skrive skiftevis a og A efter manifestationen, hvilket er inkonsekvent). Til brug for en teoretisk beskrivelse, må man vist derimod foretrække synkretismeopfattelsen: Foran p er kommutationen mellem a og A suspenderet, - den manifesteres som et sammenfald.

-- Nu kunde det både i 4 og 5 ligge saaledes, at man kunde adskille a og A foran p, men bare ikke altid gjorde det. - I så fald er der vikariering, der er mulighed for fælles varianter, men der er ikke synkretisme. Man har ~~baade~~/map/og/mæp/. - Der er heller ikke (i 4) defektivering. --

~~xxxx~~ Det kan også være saaledes at der er mulighed for "opløsning" i 4 og 5, d.v.s. ~~xxxxxxxxxx~~ defektivering og synkretismen skaber homonymi mellem kenematter, som i andre forbindelser kan vises at være forskellige, det ~~xxxxxx~~ kunde være tilfældet hvis ma og mæ var ~~xxx~~ tegn der kunde forbindes med affikserne -r og -t. Man kunde så fx. i ~~xxxxx~~ 4a opstille den regel at a andres til A foran p. --- Dette bevirker at eksemplerne i 4 omtydes fra defektivering til synkretisme, manifesteret ved implikation ~~xxxxxxxxxx~~, der er ensidig i 4a og genseidig i 4b.- I 5 bevirker det ingen teoretisk omtolkning. Man måtte så opfatte det saaledes, at formuelen: ~~æ~~ angiver det mindst mulige antal ~~xxxxxxxxxx~~ (undiges alternationer) ~~xxxxxx~~ opstille kenematske regler for ~~xxxxxxxxxxxx~~ tegnudtrykkenes ændring, var overordnet det hendey man tog til den entydige substans-tilordning. --

Også i ex. 2 kan man ~~xxxxxxxxxx~~ have et tilsvarende fenomen, ~~xxxxxxxxxxxx~~ ma+p manifesteres mæp. Det støtter her blot den ~~maxtidigere~~ forstrukne fortolkning.

Hvis i ex. 4 a alle tilfælde ~~map~~ A foran p kan vises at være a + p, oliver det igen en defektivering: man har foran ~~xxxxxx~~ p kun a, og det manifesteres som A. Isvrigt kan der være forskellige muligheder for opklaring, af nogle eller alle tilfælde, til den ene eller den anden vokal etc. --

Det er først ved synkretismerne man kan siges at have brug for to ~~texmnotationer~~, en hvor synkretismerne ikke er oplistet ~~xxxxxx~~ (aktuallisering) og en hvor de er oplistet (ideal manifestereden).

linjef

xxx